

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΙΡΚΑΣΙΑΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΣ

Η ΣΑΡΤΙΝΣΚΑ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Νευριε-Κάλφα, η καθηγήτρια της Γιλδιζιακής διπλωματίας! Ο Χαμίτ και η Γαλλίδα. Η γρουσουζικά Νιγκά. Μία συμπάθεια του Χαμίτ. Η ώραία Τζέλνα και ο τραγουδιστής τών Άνακτέρων. Σουλτάνος προδεμένος! Η Έλληνις Έλεγκω και ο υπακιστής του Σουλτάνου. Ένας μυστηριώδης θάνατος. Η Σουλτανεμήτωρ και η Ευρωπαϊές. Τα μυστήρια του Χαρμιέου.

Β'.

Συνεχίζουμε στο φύλλο αυτό τις τόσο ενδιαφέρουσες αποκαλύψεις της Κιρκασίας πριγκήπισσας Σαρτινσκάς για το Χαρμί του φοβερού Σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ.

«Η Γενική Διευθύντρια του αυτοκρατορικού Χαρμιέου — διηγείται η Σαρτινσκά — όνομαζομένη Νουφιέ Κάλφα, έδιδασκε στις παιδούλες, που έπαιζοιτο άφροτερα να γίνουιν «ευνουσίμενας» του «Ερσηφού Σουλτάνου», τή... διπλωματία του Χαρμιέου, μάθημα άταραίτητο και πολύ χρήσιμο σε κάθε γυναίκα προωρισμένη για το Χαμίτ. Η διπλωματία αυτή συνίστατο στα έξις: α') Νά μη δείχνη ή νέα ποτε της μίσης ή θυμού. β') Ν' άπαντά σε κάθε βρισιά ή μολούση ή με χαριτωμένο χαμόγελο. γ') Νά μη δείχνη ποτε τά δώρα που έλαβε από το Χαμίτ, δ') Νά μη λήη ποτε στο Χαμίτ τί σκέπεται για το Χαρμί του.

«Ο Χαμίτ είχε επίσης σχέσεις, αλλά πάντοτε έφριμες, με Ευρωπαίους της άνωτάρας τάξεως του Πέρσου. Τάς συναντούσε σ' ένα μικρό κάστρο, οκταποσήμε με άνθισμένες περιολοκάδες, στο Κετζανί.

«Μιά μέρα συνέβη το ακόλουθο επεισόδιο: Η πρώτη γυναίκα του Χαμίτ, ή Βαλιέ Σουλτάννα, θέλησε να έπινοκερή το Κετζανί — Κίσινα. Φαντασθήτε όμως την έκπληξη τίς όταν, μπαίνοντας στο δωμάτιο του έθνου, βρήκε τον Χαμίτ στα γόνατα μιάς ώραίας Γαλλίδος! Κατίετα όμως τί γλώσσα της, έκανε ένα εδαγιαίο τεμενά και βγήκε, κατακόκκινη σαν άσταξός. Η γοργά μέγερτα του Χαμίτ, που δέν έδώνοντε τίς... Ευρωπαϊκές αυτές σχέσεις του γιουού της, έλεγε:

— «Ο γιός μου δέν έχει μυαλό. Παραμελεί τίς γυναίκες του, που είνε άργές και άληθινές Τσεκές, γι' αυτές τίς ζένε που δέν ζέρουμε από του κρατά ή σκωμιά τους! Έπειτα αυτές ηγαίνουιν στην Εδοφία και δηγορντάντα διάφορα εις βάρος του και μη σ'εζέλευουιν...»

«Στο Γιλδίς, όταν κανέναν άνακτορικό υπάλληλο έτεπε στη δυσμένεια του Σουλτάνου, ένατροτός ύπρχε για να κρατήση τί θεσι του: Νά διεκδικούη το Χαμίτ στους έφοιάς του.

«Ο Χαμίτ μοροφύσε επίσης να έξη σχέσεις με τί γυναίκα κάθε ύπρχου του Μουσοιλιμάνου. Ο σύζυγος της γυναίκας, που θά είνουοσε ο Σουλτάνος, φείλετο να θεοση τον έαιτο του εντιγημένου για τίν τούση τιμή! Η εθιμοτυπία μάλοστα άπατούσε να οδηγίη ο ίδιος ο σύζυγος τί γυναίκα του στο παλάτι, στα πόδια του Μονάρχου!.

«Συνήθος ο Χαμίτ δέν κρατούσε περισσότερο από δύο μέρες κοντά του τίν ζένη γαμοίσιμα. Κατόπιν, ή πατή στα έθιμα Μουσοιλιμάνου, έγύριζε στο σπίτι της, συνοδευομένη από δεκαέντε όδαλίσκας του Γιλδίς. Κι' ο άντρας της την ύποδεχότανε με λόγια τέτοια:

— «Ευλόγημένη να είσαι και τιμημένη στην αιδωσιότητα, γυναίκα εντιγημιά και άνάστη, που σκλάβώσες τίν καρδιά ενός Σουλτάνου! Σε χαρωπό με τιμή και χαρά! Είθε ο Άλλάχ να σου χαρήζη μακροζωία για τίν εντιγία σου και για τί δική μου! Οί έχθροι σου θά παραχθούν για τίν εδοφία τίς εδαμοίσιμας σου! Μάτι κακό να μην πέση στο σώμα σου, που είνε άγνο σαν άνθος! Η καρδιά σου να μη γνωοσίη ποτε τί θλίψη! Η χαρά να γεμίζη πάντα τίν ψυχή σου! Ρόδα και γαμοίσιμ γ' άνθους κάτω από τά βήματά σου! Ο Άλλάχ να μου χαρήζη πολλά χρόνια για ν' απολαμβάνω τίν όμορφιά σου με όλο το μεγαλείο της!...»

«Η όδαλίσκας που ακολουθούσαν τί γαμοίσιμα, τίς πρόσφεραν άνθη, γλυκάματα και σπάνιες μυροβιές. Και τραγουδούσαν Άνατολίτικα τραγουδιά, έξινουόσαν τίν ώρασιότητα τίς γαμοίσιμας, το αλαβάστου κοομί της, τά έλαφία μάτια της, τίν άηδονία φωνή της...»

«Ο Χαμίτ δέν αγαπούσε τίς ψηλές και ξανθές γυναίκες. Αυτές φέταν δυστυχία στο Γιλδίς, έλεγε. Και τοίτο γιατί κάποτε, μια είνουομένη του, ή Νιγκά, ψηλή και ξανθή, άναποδογιορσε μια λάμα και παρα λίγο να βάλλη φωτιά στο παλάτι. Την άλλη μέρα ή γρουσοίσα Νιγκά έξορίστηκε στην Αιγύπτο.

«Όσες «ευνουσίμενες» έπαιναν ν' άρέσουν στο Σουλτάνο, τίς έπαυσε ο άρχιενούχος και τίς έφεραν στα αυτοκρατορικά κάσια του Ορτάκιού, χωριό του Βοσπό-

ρου. Εκεί έτελείουαν τίς ημέρες τους, έντελώς παραμελιμένες. Καμιά φορά ο Χαμίτ έδινε στην «ευνουσίμενη» του ιδιαίτερο ι.α.δ.έ (άδια) να γυρίση στην πατρίδα της. Και τότε πεύ ήταν έλευθερη να παντρευτή!...

«Γιά τίς γυναίκες γενιός ο Χαμίτ είχε τί χειρότερη ιδέα. «Η γυναίκα, έλεγε, είνε εκ φρέσης έγωιστρια και άχαρήστη. Δέν σε κοιλαζει παρά μόνον όταν έχει τίν ανάγκη σου».

«Η μόνη γυναίκα που αγάπησε άληθινά ο Χαμίτ, ήταν ή Τζέλνα. Αυτή είχε τίν ιδιαίτερη είνουα να έπισκεπτεται το Σουλτάνο όποιαδήποτε ώρα ήθελε. «Όταν ή Σουλτανούμτωρ εφύριζε τί Τζέλνα κοντά στο γιό, άποτραβόταν άμέσως.

«Και όμως ή Τζέλνα άπάτησε το Χαμίτ μ' έναν τραγουδιστή του Σεραγιού και κατούφωσε να το σκάση μαζί του στην Αιγύπτο. «Όταν ο άρχιενούχος άνήγγιλε στο Σουλτάνο τί λυπηρή εδοφία, ο Χαμίτ έζιμενε από τί λύπη του: — «Άχ! τίν έλφονα αυτή τί γυναίκα! φώναζε... Ο Τσελάι Άγάς, βρήποντας τον γιό του τόσο λυπημένο, του έπρότεινε να πάη στη χώρα του Νεζλου και να φέρη διά τίς βίας πίσω τίν άπιστη. «Αλλ' ο Χαμίτ άνήγηθη. — «Τώρα, ειπε, όλα έτελείουαν μεταξύ μας... Τη λατρεύω, μα δέν μπορώ να τίν συγχωρήσω...»

«Αμα πέραςε κάμποσος καιρός, ο Σουλτάνος έφριξε τί συμπάθεια του σε μια Έλληνίδα «ευνουσίμενη» του, καταγομένη από τίς Κιθωνιάς. Λεγότανε Έλεγκω και ήταν άληθινά όμορφη γυναίκα, ψηλόκομη, μεγαλοστά, μελαχροινή, ως εικοσιδύ ετών. Είχε άρκετή έξινάδα και στο Χαμίτ ήλαν γάνια, φαίνεται, έντιμότητα ή ταχυπάτης της, αλλά πρό πάντων ή τοίμη και μη άνεξοτηρία που έδινε στις γνώμες της. Από τίν πρώτη στιγμή ο Σουλτάνος κατάλαβε πως είχε να κάνει με μια θαρραλέα ψυχή, που δέν έτρούαζε ούτε το Σουλτανικό του μεγαλείο, ούτε το θάνατο. «Ετσι ο Χαμίτ νόμισε πως βρήκε μια πιστή καρδιά. ένα είδος Κυρά Βασιλικής του Άλλ Πασά. Την εφύοτσε λοιπόν γάνια και πολύτιμα διαμηντικά. «Αλλά ένα πρωί ο άρχιενούχος του άνήγγιλε ότι ή Έλεγκω τόσασε μ' έναν ύπασιτή τών άνακτέρων. Κιόρσασε τίν καταγομή! Ο Χαμίτ έμεινε κατάπληκτος.

— Στην Αιγύπτο πάνε κι αυτοί; ρώτησε. — «Όχι... Μπαχαρίστηκαν στο Ροσσικό τίς γραμμές που έφανε για τίν Ιταλία, άπάντησε ο Τσελάι Άγάς.

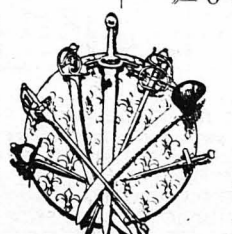
«Ο Χαμίτ έτριζε τά δόντια από όργη. Αυτή ήθελε να τίν έδουκίη. Και δηγορντάντα ότι, έστειλ' από λίγο καιρό, ή άπιστη Έλεγκω και ο έραστής της — που ήλαν διαλέξει μόνιμη διαμονή τους το Παρίσι — βρήθηκαν δηλητηριασμένοι. «Μυστηριώδους δηλητηριασμένου», όπως έγραφαν τά Παρισιανά φύλλα. Κ' έπρόσθεταν ότι ή Όθωμανή ύπχρητία τίς Έλληνίδος είχε έστειλ' μ' ο στρατιώτη εξεαφανιστή και ποινθνά δέν εφύριξαν τά ίχνη της!...

«Ο Χαμίτ αγαπούσε και έτιμώσασε άπειρώς τί μητέρα του. Στίς μεγάλες ύποθέσεις του κράτους ζητούσε τί συμβουλή της... «Όταν εζοχόναν στα άνάκτορα ζένες βασιλίσσας ή πριγκήπισσας, ο Χαμίτ τίς παρακαλούσε να δούν τί μητέρα του. «Αλλ' ή Σουλτανούμτωρ δέν ήθελε να χαλά τί ήσυχία της και μη δυσκολία δεχότανε τίς ζένες.

«Ο γιός μου, έλεγε, ένθουσιάζεταν όταν βλέπει Ειρωποιούς. Βέβαια, νομίζε ότι οι Ειρωποιόι, σε μια κρίσιμη στιγμή, θά είνε με το μέρος του. Έγώ όμως θεωρώ κάθε ξένο, έχθρο!...»

Πολλές φορές ο ίδιος ο σύζυγος οδηγεί την Χανούμ στο Σουλτάνο!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟ ΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το μεγαλύτερο κλήμα του κόσμου βρίσκεται στην Αγία Βαρθάρα της Καλλιφρονιάς. Ο κορμός του έχει πάχος άνω του ενός μέτρου και τά κλωνάρια του καλύπτουιν έκταση 4.000 τετραγωνικών ποδών!

Το κλήμα αυτό παράγει 5.000 περίπου όκάδες σταφύλια το χρόνο και ύπολογίζεται ότι έχει ήλικία σαράντα ετών.